

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
dankah ob torkih, četrkih
in sobotah. Zjutraj izdaje iz-
haja ob 8. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdaje stane:
za jeden mesec . . . 30. izven Avstrije 1.40
za tri mesece . . . 80. „
za pol leta . . . 1.50. „
za vso leto . . . 3.00. „
Na naročbe brez priložne naročnine se
ne jemlje oziar.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 2 avc.
izven Trsta po 3 avc. Sobotno večerno
izdaje v Trstu 4 avc., izven Trsta 5 avc.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglašje se računa po tarifi v petiti; za
naslov: z debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Pisana, osamljena in javnozgodna, do-
mači oglašje st. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uradno:
ulica Casserna št. 12. Vsako pismo mora
biti frankirano, kar nefrankirano se ne
sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglašje spre-
jema vpravljalnica ulica Melina pi-
celo št. 3, II. nadst. Odpri reklamacije
se prosto pošiljajo.

„F. edinstvo je moč“.

Volitev poslancev za kmečke ob- čine okraja Voloskega.

(Konec).

Neko slepé, ki pa ni hotelo povedati
svoje ime, bilo je dan pred volitvijo
že ob 7 uri zjutraj pri Vekoslavu Kinkelu,
kojega poslednjega je nagovarjalo, naj o-
potuje v Kozino, kjer ga pričakuje
neki bogati in veliki gos-
pod. Nastroške da mu ne treba
misliti, ker vse stroške poplača
dotični gospod ter ga obdaruje
še posebej. Nad 2 uri je to slepé nadle-
govalo Kinkelo in ko ga ta poslednji ni
mogel drugače odpraviti, obljubil mu je, da
pride. No, tisti „veliki in bogati gospod“ je
mogel čakati na Kozini v hotelu „Alla città
di Trieste“ vrliga Kinkelo tudi do sod-
njega dne! A vendar bi dobro bilo, ako bi
mogli poizvedeti, kdo je bil ta imetni gospod,
ki je bil dne 14. in 15. maja v omenjenem
hotelu na Kozini.

K volitvi poslancev dne 16. maja došli
so na volišče na Volosko vsi volilni možje
kastavski, volilni mož Ivan Gregurina
došel je celo navlašč iz Bosne, da odda
svoj glas. Tako vsi podgrajski in
oba opatijska. Ti vsi so imeli skupno
48 glasov od vseh 80 in oddali so jih za
Matka Mandiča in Slavoj Jenka. Načrtali
smo se, da bodo glasovali žnjimi tudi jel-
šanski volilni možje. Ta nada je bila opravi-
čena. Pet njih je glasovalo za rečena dva
kandidata. Protivniki so jih sicer skušali pri-
dobiti, toda ni se jim posrečilo. Možje so
ostali možje in nikakor niso hoteli rušiti
sloge, ki je vsikdar vladala med volilnimi
možmi okraja Volosko-podgrajskega. Trojica
Jelšanecv je glasovala za Matka Mandiča in
Gašperja Kastelca. Ta trojica je bila vidno po-
parjena, kakor so bili poparjeni oni iz občine
materijske, ki jih je privedl Kastelic. Težko
jim je bilo, da ne glasujejo složno z nami,
kakor so sicer vsikdar glasovali vsi volilni
možje iz te občine. Tudi imena kandidatov
so izgovarjali nekako zamolklo. Videlo se
jim je, ali vsaj delali so se tako, da jim ne
gre od arca. Sicer pa jim tudi niso dali pri-
like, da bi se pogovorili z drugimi. Pod
firmo Kastelčev, ki so jo Italijani proglasili
za svojo, so bili izvoljeni, pod to firmo so
tudi glasovali. Mi ne čutimo zanje družega,

nego pomilovanje; še v večji meri pa za one iz
Veprinca in Lovrana. Veprinski so bili iz-
voljeni v hiši Andrejčičev, kamor so prih-
jali volilci jeden po jeden, kakor so jih kli-
cali iz sobe, kjer so se gostili, v sobo, kjer se
je glasovalo. Lovranski pa so bili izvoljeni pov-
sem nepričakovano in le vsled brezbriznosti na-
ših, koji poslednji niti niso mislili na to, da bi pro-
tivnici stopili v akcijo. Tudi to bode imelo svoje
dobre posledice. Stranoto, dogodivšo se našim,
občutijo vsi, in oprati jo hočejo pri prvi bo-
doči priliki. Kako malo pristašev imajo na-
sprotniki tu v kmečkih občinah, videti je iz
tega, da so morali postaviti volilnim možem
jednega meščana. Volilni možje veprinski in
lovranski bili so pod zapovedjo kandidata
Andrejčiča. Ta jih je držal najprej nekje na
Voloskem pod svojim krilom, potem jih je
odvel, ne v volilno dvorano, ampak na prostor
pred davčnim uradom. Tudi tu jih je držal
kako uro. Jedenkrat je došel v volilno dvo-
rano, da vidi, kako gre; potem pa se je
zopet vrnil k svoji čedi, koji ni bilo ni toliko
dostojanstva, da bi bila smela na volišče.
Mnogi so rekli: kakor pravi možje, priti bi
bili morali in oddati svoj glas, naj si že bo
za tega ali onega. Niso došli. Kandidat An-
drejčič bi bil dobil samo le 12 glasov, z
svojim lastnim glasom 13, kolikor jih je dobil
tudi kandidat Kastelic od svojih.

Vsah volitvi je bil ta-le:
Mate Mandič je dobil 66 gla-
sov, izvoljen je bil jednoglasno.
Slavoj Jenko je dobil 52 gla-
sov, torej veliko večino.
Gašpar Kastelic je dobil 12 glasov,
Anton Rogač jeden glas, oni Slavoj
Jenka. Sebastijan Pipp je dobil jeden
glas, Kastelčev. Andrejčič ni dobil ni-
jednega glasu.

Za tak uspeh — bilo li Kastelčev ali
pa Andrejčič — pač ni bilo vredno pro-
vzročati toliko razburjenja, toliko obrekovanj,
toliko prepira in toliko nerednosti, kolikor
se jih dogodilo radi teh volitev.

Pač pa je vse to le učvrstilo národno
zavest. Muogi so se probudili, ki so spali,
mnogi so spregledali, ki so jim bile oči za-
prte do sedaj.

Pri volitvi poslancev je bil najlepši oni
trenotek ko se je volila volilna komisija.
Okrajni glavar kot vladni poverjenik je izbral
Gašperja Kastelca, Vekoslava Kinkelo in
Jakoba Jurkovića. V imenu volilnih mož je

predlagal Ante Stemberger v komisijo
Matka Sirola, Vekoslava Sin-
čiča, Antona Rogača in Slavoj
Jenka. Da bode laglje konstatovati vspeh
te volitve pozval je volilne možje, da stopijo
na jedno stran tisti, ki so za ta predlog, na
drugo pa tisti ki so proti. Na jedni
strani je ostal sam Gašpar Kastelic, na
drugi, za Stembergerjev predlog, so bili vsi
ostali. Tako se je zgodilo iz arca in osvedo-
čenja pri vseh. Predsednikom komisiji je bil
izbran veleč. g. Anton Rogač, a je ob-
žaloval, da je glasoval zanj tudi Kastelic.
Volitev je vodil spretno in se je vsila ista
brez nikakih neredov.

Po dovršeni volitvi zaorili so „živio-klici“
po volilni dvorani in pred isto, in po Volo-
skem in drugod. Naši volilci so se sestali
zajedno z drugimi „rodoljubi“ v skupen obed
pri Ivanu Matulju v Matuljah. Pri obedu je
vladal izboren red, veliko veselje in navdu-
šenje, ki se je izraževalo na licih vseh. A
izraževalo se je tudi v govorih in petju.
Posl. Spinčić je nazdravil zavednim vo-
lilnim možem, dekan Rogač slogi med
Hrvati in Slovenci v Istri, kapelan
Stemberger pa novoizvoljenima zastop-
nikoma tega okraja. Na tej zdravici se je
zahvalil poslanec Slavoj Jenko. Mate
Srdoč in Anton Lučič-Roškič sta
nazdravila poslancem sploh. Naglašamo še
posebno, da sta prvi in drugi govorila krasno,
oduševljeno, zavedno. Naglašala sta, da ni
nikaka slast biti zastopnikom, zlasti ne v
deželni zboru v Poreču, kjer morajo izpo-
stavljati svoje življenje za svoj národ; kakó
da volilci in volilni možje opravijo svojo
dolžnost kot taki v jednom ali dveh dneh,
kako pa da morajo poslanci nositi težko breme
celih 6 let. Nikar misliti, da izkažemo onim,
ki smo jih izbrali svojimi poslanci, Bog
zna kako nlogo, temveč nverjeni moramo
biti, da se ti možje žrtvujejo za národ
in njegove koristi: da je poslaniško
ime lepo ime, ali tudi težko
breme. Z ozirom na razne misli, izražene
po rečenih dveh govornikih — ki nista za-
hajala v druge šole nego v šolo življenja,
ki motrita in čitata, kar se dogaja, in ki
sodita po svoji bistri glavi in po svojem po-
štenem srcu — govoril je poslanec Spinčić
še dvakrat. I njega in druge govornike po-
slušali so prisotni veliko pozornostjo in pri-
trjevali so jim srčno. Pri obedu prodajale so

se kupice z napisom: Živela Mate Mandič
in Slavoj Jenko 16.5.1895 in druge z na-
pisom „Živio Spinčić“ od kojih poslednjih so
sicer že dlje časa v rabi po raznih straneh
okraja.

Na večer je bilo kresov in drugih ognjev
v Kastvu in na Veprincu v proslavo zmage
domoljubne zavesti — zmage, priborjene vzlic
vsem naporom vsakojakih protivnikov.

Po volitvah v Istri.

Šumenje valov, razburkanih po volilnem
gibanju, jelo se je polegati. Italijani so po-
sebnó zadovoljni z uspehom, mi pa — tudi!
Čudno, ne res, in vendar je tako!

Zadovoljni so oni in zadovoljni smo mi!
In vendar: kolika razlika med našo in po-
zicijo naših nasprotnikov! Da moremo prav
pojmiti to razliko, treba si nekoliko ogle-
damo vzroke zadovoljnosti na tej in oni
strani. In ko smo dobro premotrlili te vzroke,
uverimo se takoj, da je naša pozicija ne-
razmerno ugodnejša, nego položnje nasprotni-
kov. Nikar misliti, da pišemo takó le v
ta namen, da bi lepimi frazami prikrili svoj
navidezni nevspeh pri ravnanju dovršenih
volitev v deželni zbor istrski. Ne, lahkoživi
optimisti nismo bili nikdar in tudi ne moremo
biti. Kajti: stoječi sredi ljutega boja, zave-
damo se v polni meri zaresnosti svojega po-
loženja. A na srečo našo tudi nesrečni pe-
semisti nismo, da bi videli stvari bolj črne,
nego v resnici so.

Kako je torej prišlo, da sti izidom vo-
litev zadovoljni obe stranki? Kaki so vzroki
zadovoljnosti na obeh straneh? Čisto kra-
tkim odgovorom na to vprašanje hočemo
opravičiti svojo gornjo trditev, da je naše
položnje sedaj po volitvah nerazmerno
ugodnejše nego po položnje nasprotnikov.
Italijani so zadovoljni po prestatnem
strahu, mi pa na velikem koraku, ki smo
ga tudi ob teh volitvah storili na poti do
konečne zmage vzlic navidezni nevspehu.
Najprijetnejše označenje obojestranskega polo-
ženja bi bilo to-le: Italijani so skrajnimi napori
brani svojo minolost, mi pa smo si po-
stavili nov temeljni kamen za bodočnost.
Italijani se veselje, da so z velikim trdom
mogli obdržati svoje stare pozicije.
Oni so vstopili v ta boj z mučno zavestjo,
da morejo le zgubiti, mi pa z zavestjo,

to, slabo in neokretno, da ne izberamo za
svoje narodno delo primerne pomožne živali,
tako dostikrat orjemo s Pegazom, a rabimo
največjo kobilu za ježo na — Parnas. Pri
tem se malokdaj kaj dobrega izčini in po-
sledice obžalujemo navadno tedaj, ko je že
— prepozno.

Te in jednake nerodnosti bičale so se
tudi že po šestokrat med nami in hudo bi-
čale, vendar je vse zamaš, tako,
da se človeku uriva sum, da mora „tčati“
nekje drugje, da nikakor noče stvar naprej
— kaj naprej: da nazaduje od dne do dne!
Se-li čudite, ako mi v moji nestrpnosti in
želji, še za svoje žive dni gledati domovne
pomlad, prihaja na misel nasovet, kakoršen
sem bil izrazil v svojem VI. pismu?

Bog ne zadeni, da bi odrekal naši beli
ljubljeni prioritetno pravico političnega in
gospodarskega vodstva na Slovenskem, tega
nikakor ne, ampak želel bi — za poskušnjo
samo — neko premeno! Lahko bi smatrali
za hudomušno ironijo, kar Vam tu-le nare-
kujem, a ni ironija, to Vam svečano prise-
zam! Moja misel je samo, da bi si naši
osrednji voditelji nekoliko — odpočili in za
ta čas „interregnuma“ prevzeli vladarstvo
Vi primorski junaki. Le predobro mi je
znano, da so naša osrednja gospoda prehudo
obloženi z raznim težkim delom, z delom,

PODLISTEK.

Kamniško pismo.

VII.

Kdaj pa tebi pomlad bo cvetela,
Oj domovina tužna, nevesela?
Kdaj srečo bo ti prvi žar sijal,
Nesrečo mrak za vek sloč ti dal?

Gospod urednik! Ko sem se danes zju-
traj sprehajal po vrtu za Bistrico, porode se
mi kar hipoma v glavi stih, ki sem jih po-
stavil za motto današnjemu „Kamniškemu
pismu“. Pri tem pak ne smete še misliti, da
imate pred seboj pesnika, čegar citati bi se
dali brez strahu pred kritiko postavljati za
motto temu ali onemu članku. Bože moj,
pesnik in pesnik! To je razloček, ki se mora
nvaževati. Naš Kamnik je sicer kakor ustvar-
jen za — pesnika in ako bi šlo po pravici,
bi morali kar trumoma vstajati iz naših tal,
vsaj ga ni skoro kraja, ki bi bolje zaslužil,
da ga obseva glorijska navzočnosti poetov,
nego naš villinski kraj. Toda, ako je istina,
da baš prirodno najlepši kraji rojevajo naj-
manj ali celo nič slavnih pesnikov, bi se
smelo trditi nekaj takega z ozirom na naš
Kamnik. Kajti tu se ni rodil še jeden sla-
ven pesnik, dočim ima marsikak drug manj
„važen“ slovenski kraj čast, biti rojstni kraj
slavnemu sinu slovenskih Rojenic.

Nu, pa si bodi temu, kakor hoče, brez

pesnikov Kamnik venderle ni, vsaj stojita ob
Bistrici dve „črni smereki“, ki segata se
svojimi tamnimi vrhovi visoko čez ostali
gojzd, pošiljaje odmeve svojih vej mej širni
svet in ti odmevi so zvoki naše pesniške v
obliki pesnij, povesti in dram. Žal, da je v
teh črnih smerekah po čisto več šumenja,
nego — duha, več vetra, kot vonjav. A od
smreke ni zahtevati mnogo — za rabo pak
je venderle

Toda, oprostite, predaleč zašel sem od
smotra, kateremu sem hotel posvetiti današ-
nje pismo.

Toraj: ko sem hodil danes zjutraj po
vrtu ob Bistrici, porodili so se mi hipoma v
glavi gorenji stih. Cvetoče jablane razobe-
šale so svoje cvetje nad menoj in mi zavi-
jale dušo v afrodiziške vonjave; tla posuta
so bila z nebroji modrih cvetk, ki so kot
hrepeneča očesa zrla iz svojega prognan-
stva tja ven na drugi svet, kjer je menda
njihov pravi dom in solnčni jutrov žar raz-
sipal je svoje iskre s toliko darežljivostjo po
vsej tej krasoti, da sem skoro na glas za-
vrisnil od radosti. A pravčasno se sem se
spomnil, da je vriskati sredi mesta prepove-
dano, četudi na domačem vrtu, istotako, ka-
kor je gori o bistrskih gozdih bilo prepo-
vedano dajati duška srčni radosti turistona
in to radi knez Windischgractzovih sru in

košut . . . Pri tej priliki pa, kakor sem že
dvakrat dejal, porodili so se mi v glavi go-
renji stih, to pa ne toliko radi razkošne
okrog mene se sprostirajoče mladosti, kakor
radi uvodnega članka, ki ste ga Vi, gospod
urednik, prinesli v št. 61. Vašega cenjenega
lista.

Ko sem gledal pomlad okrog sebe, divno
in mlado, pravcato podobo sreče, spomnil
sem se svoje tužne domovine — oj, kateri
pravi sin nesrečne majke bi se je pač ne?
Moral bi imeti srce od kamena in dušo iz-
dajice! — In mislil sem, kdaj pač jame cve-
sti na obzorja te naše domovine sado-
no sno cvetje? Mnogo ledine smo že orali,
mnogo grude obsejali in vender ga še ni —
sada! Ali se morda motimo v — „semenu“,
ki poganja velno le neko „idealno“ cvetje,
k večjemu dobro za kak vrt ob cesti, ka-
mor se hodijo valjat — sosedove kokoši?
Morda smo pak zares nepraktični, neveseli
vrtnarji in oratarji, da vse dolo nič ne lasne?
Prosim, gospod urednik, to ni kar si bodi,
med oratarji in oratarji je istotako razloček,
kakor mej pesniki in ako imate količkaj
pojuna o kmetijstvu, Vam bode znano, da ne-
praktičnemu kmetu spodleti vse, a da prak-
tični vedno pravo zadene, sebi in svojim v
korist. Morda je iskati uzroka tudi v čem
druzem. Pri nas n. pr. imamo navado tudi

da moremo le pridobiti in ničesar zgu-
biti. In ta zavest nam pravi, da smo uprav
ob teh volitvah dovršili ogromnega dela za
probujo narodne zavesti, a nam ne treba dru-
gega do končne zmage, nego žive zavesti
v vseh slojih naroda. Iskro te zavesti je
treba užgati na vseh straneh, vse drugo
pride samo ob sebi. In na to stran smo ob
ravnokar dovršenih volitvah dosegli uprav
sijajnih uspehov: takih impozantnih
manifestacij ni še nikdar videla
naša uboga Istra, nego so bili
naši narodni shodi iz te volilne
borbe!!!

Nasprotniki naši strepečejo nervozno,
dobro vedé, da se bore za zgubljeno stvar
in le obup jim potiska v roke sreslstva, ko-
jih bi se morali sramovati. Sramujejo se si-
cer ne — temu so se odvadili že zdavno,
— ali toliko slepi vendar niso, da ne bi
slutili, da s takimi „zmagami“ morejo priti
skoro kraj — poloma.

V štirih okrajih kmečkih občin prišli
so že do abdikacije, ostala dva okraja rešili
so si to pot le tako, da so tam osredotočili
vse sile — poštene in nepošteno agitacije.
Zmaga v poreskem in puljskem okraju je
stala italijansko stranko toliko denarnih
žrtev, da bi bila ista v veliki zadregi, ako
bi morala zopet stopiti v volilno borbo v
bližnji bodočnosti.

Kako temeljito je ta stranka odgospo-
darila v štirih volilnih okrajih, kaže pač naj-
jasneje dejstvo, da je od 8 hrvatsko-sloven-
skih poslancev sedmorica izvoljena jedno-
glasno, osmi pa z veliko večino.

In ravno način, s kojim so preprečili
izvolitev osmega našega poslanca, je kla-
sična priča o političnem bankerotu naspro-
tnikov. Lastno močjo se niso upali nastopiti,
ampak slovenskega in hrvatskega jezika,
slovenskih in hrvatskih tiskovin, slovenskih
in hrvatskih zasleplencev so se morali po-
služiti, da so odkrili od narodne stranke
jaše borih 12 ali 13 volilnih mož. Teh 13
glasov bôdi v znak sramote onih, ki so za-
pustili pota politične morale.

Novih materialnih zmag se Hrvatom in
Slovencem itak ni bilo nadejati pri sedanjih
političkih razmerah v tej državni polovici;
to pa, kar smo hoteli doseči, dosegli smo po
velikem delu: izdatno smo povspestili dozo-
renje našega ljudstva v političnem in narod-
nem pogledu. To, kar smo zasadili mi, ostane,
ker ima svoje korenike v sreih; politički
odnošaji pa, iz kojih crpijo nasprotni-
ki svoje sile, so minljivi, od danes do jutri.

Kdo je torej na boljem? Ali mi, ki zi-
damo polagoma in solidno podlago svoji bo-
dočnosti, ali pa oni, ki poslednjimi silami,
skrajnimi napori, dvomljivimi sredstvi in
oprti ob palico dobrih sosedov, branijo svojo
minolost, svojo krivico?

Naj se le vesele gospoda, da so se to
pot še izognili najhujšemu. Ali naj se
ne varajo nikar. obsodba jim je podpisana
že davno, le izvršitev iste se je odložila za
kratko dobo!

kakoršno ne pride nikoli na Vašo ramen.
Ako si oni torej hočejo hraniti svoje moči
in jih razdeliti primerno, mora toliko in to-
liko prevažnih nalog zaostati in vsako tak-
ovo zaostajanje je v očigled neodmornemu
in žilavemu prizadevanju od nasprotne strani
za našo dobro stvar zelo košljivo. V tem
ste mi, gospod urednik, že apriori pritrdili,
ko se Vam zdijo moje besede v poslednjem
pismu vendarle pomembne. In tako bode mi-
slil vsakdo, komur je za stvar in ne za
osebo. Ako bi ljubljanski udje izvrševalnega
odborna shoda zaupnih mož poverili za čas,
dokler so jim vse roke polne po-
tresa, primorske kolovodje, bi s tem ni-
kakor ne vzeli sebi naslova osrednjih vo-
diteljev slovenskega narodnega dela, marveč
bi bilo to poverjenje samo slično poverjenju
kacega podpredsednika v odsotnosti ali po
opravih zadržanega predsednika.

Stvari pak bi se s tem odpomoglo izvestno
na izvenrelen način, kajti le pregotovo je,
da se izvrševalni odbor shoda zaupnih mož
ne more dotakniti in se ne dotakne važnega
dela tako dolgo, kakor trpi odstranjenje po-
sledic potresne katastrofe.

Ako pa bi volil poverjenjstvo baš Vam
Primorcem, za to imam svoje tehtne razloge.

DOPISI.

Izpod Čavna na Goriškem,
dne 22. maja. (Izv. dopis.)

Tu na podčavenski strani se število
zagovornikov javnih plesov, hvala Bogu, vedno
manjša. Umestno se nam vidi torej, da mi
nasprotniki javnih plesov povemo odkrito
svoje misli, o katerih naj potem svet izreče
svojo sodbo.

V št. 9 „Goriškega vestnika“ je neki
dopisnik v predelu „Domače vesti“ zapel
celo jeremijado, navedši, da je pri plesu na
Vogerskem (v Goriški okolici) nastal pretep
pri plesu. To svojo jeremijado pa je zaključil
jako čudno. Omenivši, da je c. kr. okrajno
glavarstvo v Gorici ustavilo ples v Dorn-
bergu tikom pred začetkom istega, pravi, da
je krčmar imel nad 100 gld. gmotne škode
in sicer le po krivdi bukovskih pobalnikov
itd. Končuje pa svojo jeremijado nastopno:
S prepovedjo javnih plesov se ne ustavijo
pretepi, pač pa prepoved bo rodila nove in
hujše pretepe. Če se že hočejo javni plesi
zatrjeti, naj se zatrejo iz drugih vzrokov,
mladino s tem še bolj podivjajo.

Ta jeremijada ali žalostinka je toli ob-
sežna, da bi mogli popisati cele pole papirja,
ako bi hoteli odgovarjati na vse te čudne
nazore. Toda omejiti se hočemo le na glavne
stvari.

Mi Podčavenci smo od srca hvaležni c.
k. okrajnemu glavarstvu v Gorici, da je v
poslednjem času storilo svojo sveto dolžnost
s prepovedjo javnega plesa v Dornbergu. In
prosimo je, da vsikdar uloži svoj „veto“,
kadar-koli se kateri župan toliko spozabi, da
dā dovoljenje za ples. Saj je vendar škoda
manja, ako se odpovemo javnim plesom, nego
dopuščati, da prihajata v nevarnost — četo
po neželjenem — zdravje in življenje naših
mladenčev. Žalostno je in bitko, ali je tako,
da današnja mladina le prerada podivja, ko
se preveč nasrka božje kapljice. Torej javnih
plesov — ne! Na takih javnih plesih, kjer
ne more biti potrebnega nadzorstva, se le
prerado dogajajo slabe stvari, dobrega pa
nič. Javni plesi so le na škodo prebivalstvu
v moralnem, fizičnem in gmotnem pogledu.
O tem se je že dovolj razpravljalo v naši
goriški okolici in ne treba zgubljati mnogo
besedi. Sam Bog vedi, kaj si je dopisnik v
„Goriškem vestniku“ mislil se svojim vskli-
kom: Ako se že hočejo zatreji javni plesi,
naj se zatrejo iz drugih vzrokov! — Torej
g. dopisniku pretepi niso dovolj tehten vzrok!
Ta mož stavlja torej mal krčmarski dobiček
nad splošni blagor. Mar nista zdravje in živ-
ljenje mladine več vredna nego pa tisti na-
videzni dobiček? Kdo more poplačati življe-
nje, ki se je norda pogubilo na takem
javnem plesu? Nikdo! Bog nam je dal živ-
ljenje in le Bog nam je sme zopet vzeti!
Nikdo nima pravice sam jemati si življenje,
a tudi drug drugemu ne smemo pokončevati
tega daru božjega. In gola resnica je, da se
največ pretepi in pobojev in drugih nemo-
rality dejanj dogaja pred, pri in po javnih
plesih. Bosa je toraj, ako trdi omenjeni do-
pisnik, da bode še več pretepi, če se pre-
povedo javni plesi. Mar meni g. dopisnik,

Vsled osebnega mojega proučevanja so baš
primorski Slovenci najzanesljivejši za proiz-
vajanje težkih narodno- in gospodarsko-po-
litičnih nalog; oni so resnega duha, ravne
duše in globoko čutečega srca za svojega
rodu srečo in nesrečo. Poleg tega se, ker
živeči v tesni zvezi s Hrvati, širje slovan-
skega obzorja in nikdar omejeni po uplivi
potujočevalnih mas.

Pri vsem tem pak bi Vas prosil, gospod
urednik, ne misliti, da me navdaja kaka au-
tipatija do mojih bližnjih sorjakov, ali morda
kaka posebna simpatija za svoje primorske
rojake — nikakor! Marveč uverjeni bodite,
da sodim čisto nepristransko — vsaj stran-
karstva se človek odvadi, kjer ga je največ
in to je — v Kamniku — in da bodele
morda prej ali pozneje z menoj vred dejali,
da bi bilo prav tako. —

In tako sem Vam že v sedmič vdani
Vinko Dobrin.

Op. ured. Gospodu dopisniku smo rado
privoščili priliko, da utemelji še enkrat svoj
poznani nasvet. In priznati moramo, da je
dobro rešil svojo nalogo. Vendar pa osta-
nemo vsikdar pri tem, da težišče vsemu
stremljenju vseukupnega naroda
mora biti le v središču.

da se bode mladina potem tepa — v bo-
žjem hramu?! In če se ne bode shajala
druga, se tudi tepsti ne bode mogla.

Zagovorniki javnih plesov so v silni zmoti.
Računajo namreč, da prihaja toliko in toliko
denarja v občino, kjer je ples. Ne pomislijo
pa, od kod prihaja ta denar — iz žepov
domaćih in bližnjih gospodarjev! Vsak tak
javni ples donaja gospodarjem
zgube do 300 gld. In to tudi treba pomisliti,
da v dotični vasi mladina nič ne dela par
dni pred in po plesu. Ali ta zgubljeni čas
ni denar?

Čujte torej moj nasvet, vsi vi zagovor-
niki javnih plesov! Dajte, poskusite, vsaj
jedno leto brez plesa! Koncem leta napra-
vite račun! In če ta račun pokaže, da je
imela občina zgubo, ker ni bilo javnega plesa,
poravna vam jo podčavensko društvo nas-
protnikov javnih plesov.

Podčavensko društvo antiplesalcev.

Iz Kanale, meseca maja (Izv. dop.)
[Kako volijo pri nas župana!] Zadnje dni
meseca aprila so se vršile pri nas občinske
volitve. Poleg prejšnjih je bilo izvoljenih
tudi nekaj novih starejšin, in sicer v III.
razredu. Ker so pa ti novi možje trn v peti
dosedanjemu gospodu županu, prišlo je iz
malenkostnih vzrokov de utoka proti volitvi
v III. razredu. Tako naj bi se odpravili zopet
iz občinskega zastopa ti novi starejšine. Pri-
pomniti pa moramo, da se je omenjeni utok
uložil že prve dni po volitvi, a se vendar
še danes nahaja v rokah g. župana! Iz tega
sklepamo, da gospodom nič kaj ne diši, da
bi odposlali ta utok na kompetentno mesto.
A ravno vsled tega utoka jel se je menda
majati županski stol. Da se pa izogno na-
daljnjim morda še hujšim borbam, delajo
sedaj sodrugi g. župana na to, da bi došlo
do zopetne soglasne izvolitve dosedanjega g.
župana. V ta namen so si izmislili nekaj
prav „kunsstnega“. Napravili so okrožnico —
na kateri se pa nahaja jeden sam podpis —
z nastopne vsebino:

Spoštovani g. župan!

Leta 1884. izvolilo Vas je, blagorodni
gospod, kanalsko starešinstvo jednoglasno
svojim županom; njega zaupanje pridobili ste
si potem v takej meri, da Vam je vedno
jednoglasno do sedanjega časa podeljevalo
ta častni naslov prvega občinarja. Ker go-
jimo mi podpisani enako čustvo do Vas,
usojamo si v tem izreči Vam svojo željo, da
blagovolite sprejeti tudi v sedanjem novem
starešinstvu njega vodstvo kot župan.

Ozirač se pa na utok, vložen proti vo-
litvi III. razreda, je naša želja ta, da blago-
volite, spoštovani g. župan, delati na to, da
se ta prigovor ali umakne, ali pa razširi na
vse tri volilne razrede.

V Kanalu, 14. maja 1895.

N. N.

Na tej okrožnici naj bi se torej zave-
zali vsi starejšine se svojim podpisom, da
bodo volili dosedanjega župana in potem bi
se umaknil omenjeni utok. Kaj pravite k
temu? Ali so starejšine res zavisni od žu-
pana? No, to bomo videli kasneje.

Kanalec.

Politiške vesti.

Državni zbor Poslanska zbornica je
nadaljevala včeraj razpravo o osebnih doho-
darini. Seja se je pretrgala radi pogreba po-
slanca Neuwirtha. — Poslanec Laginja je
interpeloval, ker so italijanske lokalne oblasti
po mnogih krajih uvele pristaniške pristoj-
bine, da-li smatra g. minister za trgovino
tako novo obremenjenje trgovske mornarice
v soglasju z avstrijsko-italijansko pogodbo?

Hohenwartov klub se menda zopet
maje, tudi njemu je volilna preosnova vir
neprestani nevarnosti. Konservativci Dipau-
lijeve barve hočejo izstopiti iz kluba, ako
odsek za volilno preosnovo ne pritrdi pred-
logu tega poslanca v varstvo volilnega prava
petakarjev. Radovedni smo zares, kako jo
ob tej priliki ukrenejo naši slovenski koa-
liranci.

Dr. Lueger o nemškem Schulvereinu.
V zadnji seji občinskega zastopa dunajskega
je izjavil dr. Lueger na neko interpelacijo,
da se zato ni udeležil zborovanja nemškega
Schulvereina, ker to društvo ne smatra na-
rodnim, ampak političkim. Tako je
tudi res!

Nemški Schulverein je imel minoli
četrtrek svoj redni občni zbor na Dunaju. Iz

tega zborovanja bilo bi zabeležiti nastopne
znamenitosti: se strani mestne oblasti ni
bilo nikacega oficijelnega pozdrava, pač pa
je zborovanju prisostvoval cesarski na-
mestnik grof Kielmansegg; da so
se v minolem letu zmanjšali dohodki, in
slednjič: da zahtevajo nekatere podružnice,
da se jim pripozna pravica vsprejemati člene.
To pravico je namreč imelo do sedaj le
glavno vodstvo. Zahteva dotičnih podružnic
je očitno naperjena proti Židom. Vse
podružnice namreč, v kojih prevladuje nem-
škonacionalni duh, so odločno proti temu,
da se vsprejemajo židje kot členi v nemški
„Schulverein“. Gori omenjeno pravico vspre-
jemanja članov zahtevajo torej le v ta na-
men, da bodo mogli — odklanjati Žide.

Napadalec na Hentzljev spomenik
v Budi so francoske oblasti izpustile zopet
na svobodo po posredovanju posl. Pazman-
dyja. Ta poslednji se je obrnil brzojavnim
potem do francoskega ministra za pravosodje,
naglasivši še posebno, da je pregrešek Sze-
lejev zgolj političke naravi. Francoske oblasti
so res izpustile zopet na svobodo tega junaka,
ki je se svojim činom hotel proslaviti uporni
duh proti dinastiji. Med ogrskimi srditeži je
seveda zavladalo veliko veselje, ko so do-
znali, da njihov ljubček zopet diše svež in
svoboden zrak. In kakor je že tako navada:
priradili so tudi nekoliko demonstracije po
ulicah budimpeštanskih. — Druge nesreče
za sedaj ni bilo.

Različne vesti.

Pesniku Preradoviću odkrili so minoli
četrtrek v Zagrebu spomenik. Na predvečer
je bila sijajna predstava v gledališču, raz-
kritje spomenika pa se je vršilo v četrtrek
ob 11. uri predpoludne. Mestni župan Mo-
šinsky je izustil krasen slavnostni govor,
pevsko društvo „Kolo“ je zapelo Zajčvevo
„Molitev“, a g. Hugo Badalič je deklamoval
svojo krasno pesem „Kod Preradovičeva spo-
menika“. Slavnost odkritja se je završila z
veličastno himno Tovačevskega „Bože živi“,
ki so jo pela društva „Merkur“, „Sloboda“
in „Sloga“. Spomenik je delo slavnega na-
šega kiparja Ivana Rendića.

Mišna preiskava pri uredniku Mandiću
in v Dolenčevi tiskarni. Tej preiskavi je bil,
kakor se nam poroča, namen le ta, da dobe
v roko pismo, v katerem je bila navedena
prestava pastirskega lista biskupa
Flappa, izdanega povodom volitev, ali pa
original tega pastirskega lista. Kakor se
nam poroča z zaupne strani, komisija ni našla
ni jednega ni drugega, pač pa je zaplenila
par družih zasebnih pisem.

Večina dveh glasov in pol. Proti volitvi
volilnih mož v Oprtlju uložila je naša stranka
utok na c. k. namestništvo. Sedaj pa so do-
bili pritožitelji rešitev od c. k. okrajnega
glavarstva, v kateri je rečeno, da ostane še
vedno dva glas in pol večine za itali-
jansko stranko, ako se vzamejo v poštev ona
dogodivša se izključenja in pripuščanja volil-
cev, koja smatra glavarstvo neopravičenimi.

Brez komentarja! Pri volitvi za mestni
kraj Pazin-Labinj-Plomin dobil je na-
sprotni kandidat dr. Costantini 223 glasov,
naš kandidat, g. Fran Flego pa 135. V
Pazinu je glasovalo 22 aktivnih in 4 umi-
rovljeni uradniki za italijanskega
kandidata, za hrvatskega kandidata ni
jeden. Istotako se je dogodilo v Lablnju.

Dr. Costantini je odvetnik v Pazinu že
40 let, dočim našega kandidata ljudstvo niti
poznalo ni po licu. In vendar je v Pazinu
samem za prvega glasovalo poleg 26 urad-
nikov le 52 nezavisnih volilcev, dočim je
dobil Flego 135 nezavisnih glasov.

Komentarja ne treba! Številke govore,
čegava je bodočnost!

Porotno zasedanje v Trstu. Prihodnje
zasedanje trž. porotnega prične sodišča dne
8. julija. Predsednikom razpravam je določen
predsednik deželnega sodišča g. Mihalj Urban-
čič, njegovima namestnikoma pa dež. sodišča
svetovalca Karol vitez Defacis in Emil vitez
Nadamlenszky.

Šolske vesti. Voditelju ljudske šole v
Šklednju, Ivanu Soviču in učiteljici na isti šoli,
Mariji Mosettig, priznala je lokalna šolska
oblast II. kvinkvenij, voditelju ljudske šole
na Vrdeli, Mateju Mastnu, III. kvinkvenij.

Upravljanje katastra. Mestni magistrat
objavlja, da bodo katastralni uradniki po-
vodom prihodnje revizije katastra vsprejemali

v posamičnih katastralnih občinah tudi pri-
jave gledé pomot in pogrešnih cenitev ter
gledé stalnih sprememb zemljišča vsled ele-
mentarnih dogodkov itd. Take objave bodo
vsprejemale katastralne komisije, ki bodo
obhajale posamične občine.

Dávica v Trstu. Nekaj dnij sem se slu-
žaji dávica v Trstu zopet množile. Takó n.
pr. je bilo predvčeršnjem vsprejetih v mestno
bolnišnico 24 bolnikov in med temi bilo jih
je sedem, obolelih za dávico. Izredno mnogo
otrok je bolnih na domu. Tekom nekaj dnij
dnlj obolelo je v jedni sami hiši, namreč v
ulici Majolica št. 9 — sedem otrok! Na vso
srečo pa mrljivost ni nerazumno velika.

Statistika tržaška. V tednu od 12. do
18. t. m. rodilo se je v tržaški občini 108
otrok (56 možkih in 52 ženskih); poleg teh
bilo jih je 10 mrtvorjenih. Umrlo je 79
oseb (40 možkih in 39 ženskih). V razmerju
na število prebivalstva pride 25.54 mrlčev
na vsakih 10 duš. — Zdravniški izkaz na-
vaja med vzroki smrti: 6 slučajev dávica,
15 slučajev jetike, 13. sl. vnetja sôpnih or-
ganov, 3 sl. kâpi in 2 sl. nenadne smrti.

**Antisemitizem na Dunaju in pa „šulfe-
raja“.** Dunajska podružnica zloglasnega
„šulferajna“ nameravala je prirediti včeraj
na Dunaju veliko slovesnost v „dobredelni
namen“, pri kateri naj bi sedelevala Dunaj-
ska pevka društva. Toda slavni „šulferajni“
je s svojim dobredelnim namenom in kon-
certom prav temeljito pogorel. Nijedno
Dunajsko pevsko društvo ni ho-
telo sodelovati! Nekatera pevka dru-
štva so se izgovorila s kakeršno koli pre-
tvezo, druga pa so izjavila kar brez ovink-
ov, da ne marajo sodelovati pri — židov-
ski slovesnosti! Znamenje časa, ka-li?

Slavnost vršila se je v mestnem parku,
seveda brez petja. Iste so se udeležili tudi
finančni minister dr. Pleier, poslanci dr.
Menger, Wrabetz, nemški dijaki, zastopniki
nemških bralnih društev itd. Slovesnost je
priredila Dunajska podružnica šulferajna na
čast na Dunaju prisotnih gostov šulferajna iz
„rajha“.

Nova godba pod vodstvom našega rojaka,
kapelnika gosp. Majcna, svira vsako nedeljo,
sredo in soboto na vrtu gostilne „Al buon
Istiano“ v ulici Pondares. Zadovoljstvom
beležimo, da si je ista priučila tudi mnogo
slovenskih komadov in uverili smo se,
da svira že sedaj jako precizno. Opozarjamo
torej ljubitelje glasbe na koncerte te kapéle.
Naj hodi slovensko občinstvo rajše poslušat
to glasbo, nego pa razne laške škripače.

Iz Makolske županije nam pišejo: Dne
12. t. m. priredilo je tukajšnje županstvo ve-
selico s plesom in tombolo v prid bednim Lju-
bljančanom in sicer v Divači v prostorih
gosp. Jakoba Obrsnela.

Dasi udeležba ni bila ogromna, in to
radi tega, ker so se isti dan v več krajih vr-
šile veselice v isti namen, došlo je čistega
dobička 160 gl. Od te svote doposlalo se
je stolnemu mestu 120 gl. in 40 gl. za de-
želo. — Dobitke za tombolo darovali so do-
mačini in g. Anton Magajna prepustil je tudi
tri plesne pode (brjarje) brezplačno. — Srčna
jim hvala! — Pri tej priliki darovali so:
G. Franc Klemenc 5 gl., Janez Obrsnel 5 gl.,
gospa Magajna 4 gl., Franc Perhanc 4 gl.,
Aleks Mahorčič 4 gl., Janez Dujc 2.50 gl.,
Perko 2 gl., Vekoslav Rebec 2 gl., Janez
Gombač 2 gl. — Nadalje po 1 gl.: Josip
Vatovec, Jakob Prele, Kante, Al. Obrsnel,
Ignac Ziberna, Štefan Kalister, Cerkvenik
Anton, H. Skalak, Nepoznana gospa. Po 1
krono: H. Skalak, Martin Gombač, Dichtl,
Strekelj, Janko Dekleva, gg.čne Nežica Obr-
snel, Dragica Obrsnel, Franica Obrsnel, gospa
Josipina Heiss, Anton Magajna, Janez Vilhar,
Helmich, Janez Obrsnel, Jože Šuman, štirje
nepoznani (vsak po 1 krono) in oče Jakob.

Ljubljansko pismo. Pred dobrim mesecem
dnij pisal sem vam tu pod črto pismo iz
naše „bele“, danes po petih tednih pišem
vam je iz razbite, s trami (in ne samo s
— „plankami“) podprte Ljubljane! . . .
Kaj ne gospod urednik, kakšen kontrast
med slovensko centralo prej in kranske
dežele stolnim mestom sedaj? — Da bi ga
dihur tega podzemskega zmaja, ki stapa
še sedaj s svojim repom tu pod nami! Pa
naj ga pâna kak „operater“, specialist ali
pa lekarnar, če ga more!

„Laibach sieht aus wie eine bombar-
dierte Stadt“, dejal je G. t. m. vojni mini-
ster Krieghammer, ko je prišel ogledovat —

danes je Ljubljana „eine verbarrikadierte Stadt“,
pa v baraki vendar ne pišem tega pisma,
pač pa Vam je pišem v podprti, razpokani
hiši. BITTI! . . .

Prvi mesec smo prestali več ali manj srečno,
a še vedno rogovili pod nami, — toda strah
se je polegeli, le po naših živcih in mozgu
ga je še nekaj gramov ostalo, da se ne mo-
remo še prav gibati in — raztegniti! . . .
Zdaj si ne želimo drugzega, nego kakega
Schillerjevega „potopljavca“, ki bi se mo-
gel preriti po suhem do središča zemlje, da
bi pogledal in sporočil nam o procesu, ki se
notri vrši, in o tem, če na ondodnem koledarju
ne stoji še kak tak rogovilast dan kakoršen
je bila za Ljubljano letošnja „Velika nede-
lja!“ . . . Pa — tacega „potapljavca“ ni
dobiti, umevno je torej, da nam tudi speci-
jalitete kakor so: Hoernes, Suess in Falb
nič pomagati ne morejo!

Edini, ki se odebele in omaste po po-
tresu pri nas, so stavbeni podjetniki, zidarji,
tesarji in drugi taki solidni ljudje. Saj se
jim pa tudi dobro godi tem ljudem, da se
jim kar lica žare, — nam drugim se nimajo
od česa žareti. Pač, ko sem oni dan skozi
mesec dni imel posla pri pregledovanju po
220 razbitih in na pol podprtih in podrtih
hišah, tedaj so se tudi nam žarila lica, a ta
žar ni bil — pristen, niti tedaj, ko se je
pod in nad nami treslo v njih, niti tedaj, ko
so nas novi sunki spominjali v teh razvalinah,
da še ni zadnje rekel ta — elementarni
zmaj!

„Laibach sieht aus wie eine verbarrika-
dierte Stadt“ in ljudje kar jih je še notri —
10.000 jih je zunaj! — pa lazijo po ulicah
kakor žive popode — tihe žalosti. In da ni
mej temi tudi taci junakov dvomljive vred-
nosti, ki uganjajo v svobodnih urah po go-
stilniških lokalih svoj sport s tem, da peró
umazano perilo svojega bližnjega, ali ljudij,
ki jih potres še ni dovolj temeljito zrahljal
ni pri ušesih ni pri jeziku, — take brez-
značajne svojati ne manjka seveda v nobe-
nem večjem mestu — potem bi nihče niti
ne verjel, da se bavi kdo sedaj v Ljubljani
z drugim nego z mislijo, kako bi zboljšal stene
razrazdejanih domov po deželi in nje glavnem
mestu . . .

A tu so trije, ki se neutrudljivo, ener-
gično in neumorno gibljejo sedaj pri nas: de-
želna vlada s predsednikom baronom Hei-
nom, občinski svet na čelu mu vrli župan
Ljubljanski Peter Grasselli in pomožni odbor
za Ljubljano in okolico, ki skrbe za zbolj-
šanje stanja prebivalcev na znotraj in na
zunaj. — In že prihaja pomoč od vseh strani
in dobro je, da prihaja! — A tudi skrbijo
za interese slovenskega naroda in za njega
prihodnost se bavijo naši možje, kar javljam
v tolažbo Vam in Vašemu Kamniškemu so-
trudniku pod črto, — kako, o tem kaj več
iz razdrapanega našega središča — v pri-
hodnjem pismu! S—n.

Žrtvi zimo — v majniku. Iz Zagreba
pišejo 23. t. m.: Na Sijemenu našli so ne-
kega kmeta zmrzlega. Siromak je zabredel
v strašnem zametu, ki je bil po noči od 16.
na 17. t. m., zgrešil pot in obličal v snegu.
Ponesrečil je baje še nek drugi kmet, kateri
je šel z doma 16. t. m. zvečer in od one
usodopolne noči ni več glasu po njem.

Prepovedan časopis. Ministerstvo za no-
tranje stvari je prepovedalo širjenje v to-
stranski državni polovici v San Francisku
(Severna Amerika) izhajajočega lista „Slo-
boda“. Vzrok tej zabrani so baje socialno-
demokratske tendence tega lista.

„Izbrane pesmi“. Zložil Anton Funtek.
— Pod tem naslovom izidejo 15. junija naj-
lepše pesmi proslavljenega slovenskega pe-
snika. Obsegale bodo 10 tiskanih pol in izidejo
kot 38. in 39. snopič „Slovenske knjižnice“. Ali
tiskane bodo lično in na boljšem papirju.

Ta krasna knjiga bo posvečena Ljub-
ljani, kar pove prva pesem. Tiskala se bo
v 1000 iztisih nad število naročnikov. Posa-
mezni iztisi so bodo prodajali le po 50 kr.,
a čisti dobiček se pošlje mestnemu magi-
stratu Ljubljanskemu v pomoč revnemu prebi-
valstvu. Ako se knjiga razproda, dobi Ljub-
ljana okolo 200 gl. — Založništvo prosi
prijatelje lepe slovenske pesmi in naše
nesrečne Ljubljane, naj bi zbirali odjemalke
med svojimi znanci. Cena 50 kr. za tako
knjigo je itak nekaj nenavadnega na sloven-
skem slovenstvu in polju.

Visoke hiše. Mestni statistik v Čikagu
te dai seštel o ne hiše v mestu, ki so 6

ali več nadstropij visoke. Po tem izkazu je
v Čikagu 150 hiš, visokih 6 nadstropij, 70
po 7 nadstropij, 43 po 8, 10 po 9, 13 po
10, jedna 11, 12 po 12, 3 po 13, 10 po 14,
8 po 16, jedna 17 in jedna celó 20 nad-
stropij visoka. No, ako bi v taki hiši sta-
noval človek v XX. nadstropju ter bi mor-
al gori in doli po stopnicah, moral bi vstati
zjutraj ob 5. uri, da bi došel do 1. ure po-
poludne do veže, potem bi se pa moral ta-
koj obrniti in lezti navzgor, da pride do 9.
ure utrujen k počitku. Na srečo se pa prak-
tični Američani potegujejo in spuščajo s po-
sebnim strojem v razna nadstropja.

Iz bolnišnice. Težaku Alojziju Knapicu,
onemu siromaku, katerega je brez vzroka
napadel na parniku „Napried“ njegov tova-
riš Čiriger, obrnilo se je nekoliko na boljše.
Zdravniki sami imenujejo to okolnost pravo
čudo. Bržkone je k temu mnogo pripomogla
Knapiceva poroka — na smrtni postelji, s
katero je ranjeni legitimoval svoje 3 neza-
konske otroke; duša mu je mirna, kajti z
Bogom spravil se je že pred poroko. Ako se
ne pojavijo nepričakovane komplikacije, je
je celó možno, da Knapič ozdravi. — Na-
padalca Čirigerja vedno še opazujejo zdrav-
niki, da konstatujejo, je-li se mu meša
ali ne.

Nezgode. Včeraj so v Divači nekateri
kotlarji, službujoči pri državni železnici, po-
pravljali prilično velik kotel. H krati se je
kotel prevrnil ter padel na 26-letnega kot-
larja Karla Scordolija. Priskočili so tovariši,
da vzdignejo kotel, pri tem se je težko po-
bil še kotlar Alojzij Muslovič. Odpeljali so
oba z vlakom v Trst. Na postaji pri sv. An-
dreju ju je pričakoval zdravnik z zdravniške
postaje. Ta je konstatoval, da je Scordoli
jako težko ranjen. Pobit je hudo na prsih,
ima zlomljeno jedno rebro in bržkone mu je
poškodovano tudi drobje. Oba ponesrečenca
so odpeljali v bolnišnico. — Na Lloydovem
parniku „Anphitrita“, zasidranem v novem
pristanišču, padel je včeraj prazen sodček
raz krov v spodnje prostore. Sodček le zadl
49 letnega težaka Petra Cadela in mu razbil
levo koleno. I tega ponesrečenega odpeljali
so v bolnišnico.

Sodnijsko. Svoječasno objavili smo med
policijskimi vestmi, da sta 19letni izvošček
Josip Grassetti in Žagrada in 19letni pek
Marko Bocin iz Villesa (Italija) 18. aprila
t. l. zvečer preplezala zid, ki obmejuje dvo-
rišče v ulici Giulia, na katerem je de-
lavnica kamenoseka Tamurlinja in skladišče
železja tvrdke Kramer & Schwarz. Tatova
sta naložila na pleča razno železje, vredno
okole 5 goldinarjev; toda ko sta lepo pre-
skočila s svojim plenom zid, prišla sta ju
dva stražarja. Tatova je bil namreč nekdo
videl, ko sta se vthotapila na dvorišče, ter
obvestil o tem nadzornika stražarjev Vrbiča.
Le-ta je postavil stražarja, ki sta počakala
tatova ter ju prišla v njih veliko presene-
čenje. Včeraj vršila se je pred tukajšnjim
deželnim sodiščem razprava proti omenjenima
tatovoma. Bocin priznal je svoj greh brez
ovinkov, Grassetti pa je trdil, da je spal na
omenjenem dvorišču, kjer ga je prebudil Bo-
cin, prosil ga, naj mu pomaga nesti železo.
Grassetti, dobra duša, je seveda privolil v
to. — Z ozirom na okolnost, da tatova
nista provzročila nikakoršne faktične škode
in ker nista bila še kaznovana, obsodilo ju
je sodišče na 2 meseca ječe. — 26letni
urar Mihalj Laurencich iz Trsta je zastavil
več ur, vrednih okole 60 gl., katere so mu
dali razni ljudje, da jih popravi. Denar je
seveda porabil zase. Dobil je zaradi hudo-
delstva poverjenja 6 mesecev ječe.

22letni dninar Karol Stopper iz Trsta
dobil je 2½ meseca ječe zaradi javnega na-
silstva in žaljenja stražarjev. Dne 1. maja
t. l. je Stopper v ulici del Solitario nadle-
goval neko žensko; mimo prišedši stražarja
je opomnil, da naj miruje. Stopper mu je
odgovoril s psovko. Ko ga je hotel stražar
na to aretovati, upiral se je Stopper z vso
silo. Prihitel je drug stražar in oba sta
imela dovelj opraviti, da sta ukrotila Stop-
perja. No potu v zapor je isti psoval oba
stražarja ter se grozil, da se bode maščeval.

Policijsko. Organi polic. komisarijata v
ulici Scussa zaprli so 33letnega mizarskega po-
močnika Josipa Krastava iz Kopra, pristojnega
v Gorici, ker je brez posla pohajal po Trstu.
Krastav je že dober znanec policije, sodišča in
zapora. — 27letni Dobro Jovanovič iz Rižan

(Boka Kotorska), dospel je brez novčiča iz Mon-
tevideja, mesta v južni Ameriki, v Trst. Obegema
Dobru menda sreča ni bila mila v Ameriki, še
nemilejša pa mu je bila v Trstu, kajti tu so ga
prišli stražarji ter ga spravili v zapor, ker si-
romak ni imel o čemur živeti. — 21letni težak
Fran Hladnik iz Idrije je prišel rajše pohajati v
Trst, kakor da bi bil šel k novačenju. Spravili
so ga pod ključ. — 10letni dečak Romano
Fabbro, stanujoči v ulici Media št. 30, nagajal
je na ulici dekli Antoniji Cicconi. Ta se je raz-
jezila takó, da je vrgla dečku vedro ob glavo.
Vedro ga je zadelo na tilnik, ranivše ga neiz-
datno. Dečka so spemili na zdravniško postajo,
Cecconijevo pa so prijavili policiji. — Nepoznan
dečak pritekel je včeraj na postajo gasilcev ter
javil, da je ogenj v delavnici mizarja v ulici
Media št. 3. Gasilci so hoteli z brigalko na
lice mesta, toda o ognju ni bilo niti sledu.
„Duhoviti“ deček bi pač zaslužil par dnij ob
vodi in kruhu. — 25letnega mesarskega pomoč-
nika Srečka Tomšiča so zaprli, ker je na sumu,
da je po noči na 14. t. m. napadel in ranil
nekega Jurija Osenkovskega. Tudi 15letnega Fer-
dinanda Danelona so zaprli, ker se je baje ude-
ležil istega napada. — Ofic. g. Tiz je zaprl že
večkrat kaznovanega težaka Antona Skabarja,
kateri se je povrnil v Trst, dasi je bil že izgnan
od tu.

„Slovenski Svet“, 21. št. od 25. maja,
ima 4 strani priloge in naslednjo vsebino:
Monarhija pa duvalizem. — Katoliška cerkev
pa avstro-ogerski Slovani. — Po potresu. Iz
Ljubljane. — Gospodar pa hlapec. Najno-
vejša znamenita, na slovenski jezik preložena
povest Tolstega. — Lermontova pesem (v
ruskem izvirniku in slovenskem prevodu, ti-
skanem s cirilico in latinico). — Dopisi. —
Pogled po slovenskem svetu. — Književnost.
— Objavljenja. — Inserati. —

„Slov. Svet“ se sprilogo vred prodaja
se v Trstu po 8 kr. številka, in sicer po
raznih tabakarnah, in Internationales „Zei-
tungs-Bureau“ (poleg borze).

Kako naglo konj oslabi o velikih naporih, to
zna pač vsak, kdor ima konje. Otrple kite so le pre-
pogostoma nasledke prevelikega napora. Konji pa
vratrajo, ako se redno rabi Kwidde reitstufensalini
fluid, c. in kr. priv. voda za konje prati. Ista se iz-
borno sponaša kot pomozno sredstvo o zdravljenju
izpahnenj, izvianj, otrplosti kit, slabosti členov in
kot krepilo pred velikimi napori in ojačenje po istih
ter pri napornem trainingu.

Najnovejše vesti.

Trst 25. Njegova prevzvišenost skof dr.
Gla v in a je odpotoval danes na kanoniško
vizitacijo v Sežano, kjer bode delil tudi za-
krament sv. birme. Ogleda si tudi cerkve v
Bazovici, Lipici, na Opčinah in v Križu.

Avskultant pri okrajnem sodišču v Kor-
minu, dr. Peter Pinu u e i g je premeščen
k sodišču v Tolmin.

Dunaj 25. (Poslanska zbornica) §. 217
o osebni dohodarini so po predlogu poslance
Grossa vrnilo odseku v novo poročanje. Pri
§. 219 je predlagal poslanec V a s a t y, naj
bodo rekursi oproščeni kolka. Ta predlog je
bil vsprejet. Sicer so vsprejeli §§. 218 do
227 kakor jih je predlagal odsek.

Peterburg 25. Tukajšnji listi se še vedno
bavijo imenovanjem grofa Goluchowskega
avstrijskim ministrom za vnanje stvari. Ve-
čina je zadovoljna s tem imenovanjem, kajti
pristevajo tega diplomata onim poljskim po-
štenjakom, ki so bili vsikdar za pomirjenje
Poljakov z Rusi. Istotako da je novi mi-
nister poseben prijatelj Franciji. Iz tega
dejstva sklepajo, da bode grof Goluchowski
podpiral Rusijo vsaj toliko, v kolikor ista
soglašja s Francijo.

Trgovinske brzojavke.

Budimpešta. Pšenica za maj-juni 1895 7.43 do 7.50
Pšenica za maj-juni 1895 7.43 do 7.45 Ovas za
jesen 6.07—6.09 Rž za jesen 6.60—6.62 Koruza
za maj-juni 6.48—6.50, za juli-avgust 6.65—6.67

Pšenica nova od 75 kil. f. 7.45—7.50 od 79
kil. f. 7.55—7.60, od 80 kil. f. 7.60—7.65, od 81
kil. f. 7.65—7.70, od 82 kil. for. 7.70—7.75.
Ječmen 6.45—8.10; proso 6.20—6.80, rž nova 6.35—6.45
Pšenica: dosl. ponudb pa tudi obilno povpra-
ševanje: Prodaja 30000 mt. stot., po stalnih ali
nepremenjenih cenah Rž 5 nč. dražje. Vreme: lepo.

Praga. Nerafinirani sladkor za maj f. 13.65.
nova letina 14.— stalno

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst
in a carino vred, odpošiljatelj precej f. 29 — 29.50. Mai
sept. f. 29.50 — 30.— Concassé 29.75 — 30.— Četvorci
30.50 — 31.— V glavah (sodih) 31.— 32.—

Havrs. Kava Santos good average za maj
97.— za september 94.75.

Hamburg. Santos good average za maj 77.—
september 76.— 25. december 74.—

Novi York 24. Cene žitom se so v tem tednu
na ameriških tržiščih jako podražile. V Novem
Yorku podražila se je rdeča zimska pšenica od
70% na 75% (za 9%) in koruza od 55% na 58%
cts, buschel (za 7%).

